

Ран Босилек

Кума Лиса и овчарко

Разболяла се Лисанка.

– Какво ти е, Кума Лиске? – попитал я млад овчарко.

– Болно ми е, млад овчарко. Девет дена не съм яла.

– Ще ти мине, Кума Лиске. На ти млечице. Хапни си!

Хапнала си Кума Лиска. Дигнала се от постеля.

Не минало дълго време, дотърчала при овчарка и му рекла:

– Жив да си ми, млад овчарко! Умряла бях, съживи ме. И аз искам да си върна. Царски зет ще те направя!

– Луда ли си, мари Лиске! Де се чуло и видяло овчар царски зет да стане!

– Ще се види, ще се чуе! – отговорила Лисанка. – Трябва само да ме слушаш. Сега искам да намериш една сребърна парица.

Бръкнал в джеба си овчарко. Сребърна пара извадил.

– На ти сребърна парица! – рекъл той на Кума Лиса. – Па да видим що ще стане!

Взела Лисанка парата и беж – в царювите двори. Пуснали я чак при царя.

– Царю – рекла Кума Лиса, – дай ми царската мерилка. Моят господар я иска – сребротото си да премери.

Дал ѝ царят царска крина. Взела крината Лисанка. Отнесла я сред гората. И там в царската мерилка тя залостила парата.

На сутринта рано-рано тя пристигнала в двореца. Връща царската мерилка. Предала я, дето трябва, и тръгнала да си ходи.

– Кума Лиске, Кума Лиске! – рекли царските пазачи. – Твоят господар забравил в крината една парица.

– Нищо, нищо, царски хора! Не си струва да се връщам. У нас пари със чували!

Чул я царят и си рекъл: „Богат ще е господарят!“...

Върнала се Кума Лиса. Тича право при овчаря.

– Жив бъди ми, млад овчарко! Всичко на добре отива. Сега жълтица ми трябва. Виж отгдето ще ми намериш!

Продад овчарко овненце. Дал на Лисана жълтица.

Тя припнала пак при царя.

– Царю – рекла, – много здраве от моя стопанин Слави. Моли пак да му послужиш. Царската мерилка иска – златото си да премери.

Дал ѝ царят царска крина.

На сутринта тя я връща. Тръгнала пак да си ходи.

– Кума Лиске, Кума Лиске! – рекли царските пазачи. – Твоят господар забравил в крината една жълтица!

– Нищо, нищо, царски хора! Не си струва да се връщам. У нас жълтици с кошове.

Чул я царят и си рекъл: „Тоя господар ме смая. По-богат ще е от мене!“

Минали се два-три дена. Пак пристигнала Лисанка.

– Ща те носи, Кума Лиске? – попитал усмихнат царят.

– Царю, нося много здраве от моя стопанин Слави. Той реши да се ожени. Прати ме да те попитам зет искаш ли да ти стане.

Мислил, мислил, мислил царят. Най-подире отговорил:

– На твоя стопанин Слави предай от мен много здраве. Кажи му да дойде тука. Ще се видим по-отблизо и сватбата ще направим.

Припнала Кума Лисанка. Дотърчала при овчаря.

– Всичко на добре отива! Жив да си ми, млад овчарко! Съгласи се вече царят. Ще ти даде дъщеря си. Там сватбата ще направим.

– Ами дрехи?

– Ти за дрехи недей мисли – рекла Лиса. – Ще ме чакаш сред гората. Аз ще доведа сватбари и ще намеря премяна.

– Нали ще видят какъв съм?

– Остави това на мене. Зная какво да им кажа...

Още на сутринта рано тръгват Лиса и овчарко. Като стигнали в гората, Лиса рекла:

– Чакай тука!

И припнала към двореца. Стигнала. При царя влязла. Поклонила се и рекла:

– Ох, царю, отде да почна! Душица ми не остана! Разбойници ни обраха. Що носехме, всичко взеха! Съблякоха господаря. Той сега в гората чака, облечен в овчарски дрехи.

– Как тъй може! – викнал царят. – Скоро дрехи занесете! Скоро зетя ми срещнете!

Тръгват отбор царедворци. Срещат овчаря в гората. Облекли му царски дрехи и завели го при царя.

– Гледай, дъще – рекъл царят. – Харесваш ли тоя момък?

– Как не, татко! Той е млад и такъв хубав! Скоро младите венчали. Гощавки богати дали.

Три дни яли, три дни пили. На четвъртия решили: царят и всичките гости да изпратят чак до в къщи младоженците честити.

Тръгват царски колесници. Пред тях хуква Кума Лиса. Вижда дружина косачи и поръка им поръчва:

– Ще мине оттука царят. Ще попита на кого са тез ливади. Вий

кажете: „На княз Слави!“

Минал царят и попитал:

– На кого са тез ливади?

– На княз Слави! На княз Слави! А Лисанка напред тича. При жетвари се запира.

– Ей, жетвари! – рекла Лиса. – След мене пристига царят. Ще попита тези ниви на кого са. Вий кажете: „На княз Слави!“

Минал царят. Попитал ги:

– Тези ниви на кого са?

– На княз Слави! На княз Слави!

А Лисана през туй реме среща в гората дървари.

– Ей, дървари! – рекла Лиса. – Отдолу пристига царят. Ще попита – тези гори на кого са? Вий кажете: „На княз Слави!“

Минал царят. Попитал ги:

– Тези гори на кого са?

– На княз Слави! На княз Слави! – викнали изедно всички.

Царят рекъл на жена си:

– Случихме си зет, царице. Виж какъв е млад и хубав! Земя има цяло царство!

А Лисана дотърчала пред двореца на зла ламя.

– Чук-чук! Ламке, отвори ми!

– Какво има, Кума Лисо?

– Отвори ми да се скрия! И ти бягай, дето можеш! Страшна войска иде тука! Царят я самичък води. Иде сам да те погуби. Хората му си ядяла!

– Къде, Лиске, да се скрия?

– Скрый се в кладенеца скоро! Аз с листак ще те покрия.

Тоз час ламята се скрила. Лиса гостите посреща:

– Добре дошли, скъпи гости! Заповядайте в двореца! Но тук стар обичай има. Който дойде, трябва камък в тоз кладенец да хвърли.

Всеки гост по камък хвърлил. Кладенецът се напълнил. Ламята си там умряла.

А гостите влезли вътре. Чудили се, маяли се на богатите палати.

Лиса им гошавка дава. С царски гозби ги гостила. Три дни яли, три дни пили. На младите пожелали да живеят дълго време, да са весели и здрави.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Недялков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3299>]